

Снимио Игор КУГЉЕВИЋ
MI-PRESS

САДРЖАЈ

Бригадни генерал Јелесије Радивојевић, падобрански рекордер Ми знамо зашто птице певају	4
Америчка студија о реформи руског ВДВ Непредвидиви капацитети	10
Падобранска група Противтерористичке јединице МУП-а Републике Србије Грифон раширених крила	12
Демонстративни тим Падобранске школе америчке копнене војске Сребрна крила	16
31. гардијска самостална ваздушнојуришна бригада Руске војске Падобранци мировњаџи	17
У Форт Брегу, Каролина Виша падобранска обука од сада селективна	18
Тандем-скок Горана Тодоровића Фаџа Човек који разуме страх	19
Светски куп у параглајдингу Пехар одлетео у Француску	20
ВДВ добија нове десантне падобране 2014. године Ослонац на домаће знање	21
Операције у рату у Родезији Премало ногу у чизмама	22
Падобранске јединице Јапана у Другом светском рату Небески самураји	26
Развој балонства Из дневне собе у свемир	28

Уредник прилога
Александар ПЕТРОВИЋ

Реч уредника

Ризик

Зрелост доноси сјознају последица наших постојања док се још колебамо између идеје и јасне намере да нешто уради-мо. Током живота некада добро, а понекад и лоше процени-мо куда нас воде наши постојаци. Поједини срећници и када погреше, последице не носе. Другима пак Талија у одсудном трену-ћку окрене леђа, па њихова наизглед мала несматреност буде су-рово кажњена.

Дакле, свако од нас, „награђен“ је извесним бројем „дозвољених“ грешака, после којих одахнемо и кажемо – „добро је“ замишља-јући са зебњом другачији епиграм. Невоља јесте у томе што нико, заправо, не зна која му је грешка последња „дозвољена“. И, најзад, зрелост није видовитост, па човек и када је убеђен да постоја „ис-правно“, понекад погреша. Свесни о тој истини јесте ризик који преузимамо.

Падобранци су људи који ризикују. Многи би рекли да ризикују превише. У тренућку „одвоја“ њихов живот почиње да зависи од низа фактора међу којима њихова воља и знање често нису пресуд-ни. „Кад скочиш, верујеш у парче плаћна и неколико конопаца...“ – рекао је један искусни падобранац који је пре више година уписао хи-љадићи скок. Тај човек се 1996. приземљио или боље речено – пао на ледину наомак Новог Сада са само 30 посто ошвореног резервног падобрана, пошто је главни ошказао. Преживео је, опоравио се и на-ставио да скаче и обучава друге падобранце. Његов ученик, сада већ падобрански инструктор, у првих петнаестак скокова имао је го-штво све приручником предвиђене ошказе и несрећне случајеве – падобран му се није ошварао, падао је на дрво, у виноград... Једном приликом је слетео на далековод, а високонапонска жица му је про-летела шик изнад главе. Сем квара на оближњој шрафосаници и уништеног падобрана, није било озбиљнијих последица. И он је на-ставио да скаче. Горан Тодоровић Фаџа, нажалост, није имао среће. Али и он је, без обзира на тешку повреду, поново полетео!

Сви ти људи зрели су и веома искусни падобранци. Самим тим и пошћуно свесни ризика који преузимају сваком наредним скоком. Али оно чега остали, који нису закорачили „у празно“, нису свесни, јесте шта у тој игри са судбином падобранци добијају.

Без ризика, кажу, нема добитка. Колико год се оицрали тој истини, живот нас пре или касније демантује. Слободан човек, ваљ-да, и јесте само онај који има шта да ризикује. Можда су падобран-ци, зашто, за нијансу слободнији од других људи. Можда зашто само они знају – зашто ићице певају. ■

Александар ПЕТРОВИЋ

На државном падобранском првенству

Полицајци за длаку први

Слободан Терзић у доскоку

На аеродрому „Ченеј“, крај Новог Сада, 14. јула проглашени су победници 59. отвореног државног првенства у класичним падобранским дисциплинама – у фигуративним скоковима и скоку на циљ. Било је то, према речима учесника, до сада најбоље организовано такмичење, али и једно од најнеизвеснијих, јер су бодови са последњих скокова одлучили о екипном прваку.

На отвореном делу такмичења учествовало је тридесет падобранаца и падобранки, из Србије, Црне Горе, Русије и Бугарске. На државно првенство Србије изашло је пет српских екипа. Ваздухопловни савез Србије овај пут је организацију такмичења поверио падобранском клубу „Грифон“, који чине припадници Противтерористичке јединице МУП-а Србије. Директор такмичења био је мајор полиције Горан Пановић.

У генералном пласману, међу женама, прва је била Радмила Ђурић из падобранске екипе Војске Србије „Небеске видре“, која је победила и у дисциплини скокови на циљ. У фигурама најбоља је била Светлана Си-

мић из аеро-клуба „Наша крила“ из Параћина.

У генералном пласману, за мушкарце, појединачно, победио је Слободан Терзић из падобранског клуба „Грифон“ ПТЈ МУП-а. У дисциплини фигуре најбољи је био Љубиша Наумовић из аеро-клуба „Наша крила“ из Параћина, док је на циљ најпрецизније скочио Мирољуб Јанићијевић из „Небеских видри“.

Отвореним делом првенства доминирали су Руси. Тако су прва три места појединачно и у генералном пласману заузели такмичари из Русије. И у скоковима на циљ и у фигурама победио је Вјачеслав Пачколин. У екипној отвореној конкуренцији први су били Руси, други „Грифони“, а трећи „Небеске видре“.

Екипни победник државног првенства је екипа „Грифон“ ПТЈ МУП-а у саставу: Слободан Терзић, Игор Жмирић, Радослав Кораћ, Зоран Станојевић и Слободан Марковић.

Ово је било прво државно првенство на чије резултате није било приговора, с поносом је истакао мајор Горан Пановић, директор такмичења. ■

Б. НАЂ
Фото ПТЈ

Несвакидашње венчање једног падобранца

Скок у брачне воде

Унамери да на оригиналан начин обележе чин заклињања на вечну љубав, на војном аеродрому у Нишу, недавно су се венчали водник Милан Нешић, диверзант падобранаца 1. чете 63. падобранског батаљона и Маја Грбић, дипломирани психолог.

Судбоносно „да“ младици су изговорили пред стројем 63. падобранског батаљона Специјалне бригаде Војске Србије. Млада је блистала у белој венчаници, а младожења је за ову прилику, у складу са амбијентом, изабрао свечану униформу.

– Припадник сам Војске Србије и желео сам да се овде, на нишком војном аеродрому, у мојој другој кући, венчам

са мојом вољеном Мајом. Захвалан сам друговима и колегама што су нам приредили дивну свечаност, што су извели демо-падобранске скокове и тиме улепшали венчање. Сигуран сам да ћемо овај дан памтити до краја живота и да ће он остати дубоко урезан не само у бурмама, већ и у нашим срцима – рекао је водник Нешић.

Осмех на лицу није крила ни Маја Грбић, од данас Нешић, истичући да је пресрећна и да се не каје што је прихватила предлог свог супруга да се венчање обави пред стројем, у војном амбијенту.

Несвакидашњем венчању, које се одиграло у оквиру свечаности обележавања 14. октобра, дана формирања

падобранских јединица, присуствовали су и командант Копнене војске генерал-потпуковник Александар Живковић, командант Специјалне бригаде бригадни генерал Илија Тодоров, представници локалне самоуправе Града Ниша, Српске православне цркве, МУП-а, удружења ветерана, породице погинулих и рањени припадници падобранских јединица, бајкери из Србије и иностранства и други гости. ■

З. МИЛАДИНОВИЋ

